మలుపు

ఆదివారం వచ్చింది. వస్తూనే వర్షాన్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చింది. అది ఒకందుకు మంచిదే అయింది. ప్రతిరోజూ రాత్రనక పగలనక ఒకటే పని ఒళ్లు హూనమయ్యేలాగు. వెధవది రోగాలకి తీరిక లేదు. వాటిమూలంగా మా డాక్టర్లకి తీరికలేదు. కనీసం ఆదివారం సాయంత్రం పూట కాస్త తీరిక ఉంటుంది. ఈ బాదరబందీలకు దూరంగా ఒంటరిగా గడపాలని ఉంటుంది నాకు. నేనుండాలని అనుకున్నా ఉండనివ్వరుగా! క్లబ్బులూ, మీటింగులూ . . .

వాయిదాల మీద

సుప్రసిద్ధమైన అఖిల ప్రపంచ జపాన్ మోడల్ టెలివిజన్ టైపు

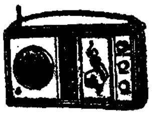

ట్రాన్సిస్టరు ఇపుడు ఇండియాలో నెలసరి రు. 15/-ల వాయిదాలలో లభిస్తున్నది. సంగీతమును ఫోటోతో పాటు ఆనందించండి.

TRANSISTOR CENTRE (India)
P.B. 123, (WAP)New Delhi-1.

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం
ఆరోగ్యమునకు-బలవృద్ధికి

అరుణా
స్త్రీల ఆరోగ్యానికి

బాలపాల్
బిడ్డల టానిక్కు

రక్తశోధక
రక్తశుద్ధికి

చ్యవనప్రాశన
దగ్గుకు

ఆయుర్వేదాశ్రమం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ - మదరాసు-17.

వాయిదా చెల్లుబడులమీద ట్రాన్సిస్టర్

రు. 320/-ల ఖరీదయే ప్రపంచప్రసిద్ధమైన ఎస్కార్ట్ 3 బాండ, అఖిల ప్రపంచ పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్‌ను రు. 10/-ల నెలసరి వాయిదాలమీద పొందండి నేడే వ్రాయండి :

JAPAN AGENCIES (A.P.W.V.-10)
Post Box 1194, Delhi-6.

ఇంకా పొడుగు ఎదగండి

నూతన శాస్త్రపద్ధతులలో వ్యాయామములతో ఎక్కువ పొడుగు కండి. ఆరోగ్యవంతులవండి. స్త్రీ పురుషులకు ఎల్లరకు అనువైనవి. దీని వంటి కోర్సు, లేక పుస్తకం మరొకటి ఎంతమాత్రంలేదు. వివరములు ఇంగ్లీషులోగాని తెలుగులోగాని ఉచితం.

TOTAL HEALTH,
288, Azad Market (AVP), Delhi-6.

ఖాళ వర్షం పుణ్యమా అంటూ క్లబ్బు గొడవ తప్పింది. కిటికీ దగ్గిర ఈజీచైర్‌లో కూర్చుని బయటికి చూస్తున్నా! ఒంటరిగా ఉంటేమట్టుకు ఏవేవో పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు, కవితా ధోరణి, లోకాన్ని ఉద్ధరించాలన్న తపన నాలో ఉద్భృతమై పోతుంటాయి. నా ఏభై ఏళ్ల జీవితంలోను ఒక ఛీఫ్ సర్జనుగా ఏవేం చూశానో చెప్పలేను. మొత్తానికి లోకంలో మనుషుల ప్రవర్తనలకు విసిగిపోయాను. వాళ్ల కృత్రిమ గుణాలను అసహ్యించుకున్నాను. బయటకు చూశాను.

సర్వం కబళించాలన్న మానవుని స్వార్థంలా కారుమబ్బులు ఆకాశాన్నాక్రమించుకుంటున్నాయి. వర్షం కుండపోతగా కురుస్తూంది. కక్షలకు, కావేషాలకు, కార్పణ్యాలకు, సమస్త కాలుష్యానికీ ప్రతీక అయిన మానవుడి హృదయంలా కారుచీకటి లోకాన్ని ఆక్రమించింది. మనుష్యుల రోగాలను మాన్పడంకోసం ఎన్నో మందులిస్తాం! నిర్దాక్షిణ్యంగా కత్తులతో కోస్తాం, మానవుణ్ణి బతికించాలన్న ఆశతో! మిగతా విషయం విధికి వదిలివేయడమే మా పని. కుండపోతగా కురుస్తున్న వర్షాన్ని చూస్తూంటే వింత ఆలోచనవచ్చింది! మానవుడిలో ఉన్న సమస్త రోగాలను, హృదయాలలో సమస్త కల్మషాలను కడిగివేయగల శక్తి ఈ వర్షానికుంటే? భగవాన్! లోకమెంత ధన్యమౌతుందీ? పాపాలన్నీ ఆర్పి మానవుణ్ణి ప్రక్షాళనచేసి పునీతం చేయగలశక్తి భగవంతుడు దీనికెందుకివ్వలేదు? అలా చేస్తే ఇక ఇన్నివందల మంది డాక్టర్లు, హాస్పిటల్సు, ఎందుకు? లోకం ఎంత సుభిక్షమౌతుంది! ధర్మం నాలుగు పాదాలమీద నడవకేంజేస్తుంది? ఇలా సాగిపోతున్న నా ధోరణి, ఎక్కడో పడ్డ పిడుగు శబ్దానికి ఒక్కసారి ఆగిపోయింది. చెవులు కొద్దిక్షణాలు వినపడ్డం మానేశాయి. గుండె ఝల్లుమంది! మెరిసిన మెరుపులకు కళ్లు తట్టుకోలేకపోయాయి. పిడుగు పడ్డవేపు పిచ్చిగా చూస్తూండిపోయాను. నా మెదడులో ఎక్కడో ఏదో అధ్యాయం తిరిగి తెరచుకుంటూంది. ఔను! ఈ పిడుగు వెనక చరిత్ర! నా హృదయం కొయ్యబారిపోయింది!

* * *

అర్ధరాత్రి! టెలిఫోన్ మ్రోగుతూంది. ఇంట్లో అందరు హాయిగా నిద్రపోతున్నారు. మాలాంటి డాక్టర్లూ, సర్జన్లూ నిద్రపోవడానికి వీల్లేదు. సణుక్కోవడానికి అసలేలేదు. నా వృత్తి ధర్మమది. ఫోనందుకున్నాను. కాజువాలిటీ నుండి వచ్చిన ఫోన్ కాలది. ఎమర్జెన్సీ ఆపరేషనుట! గబగబా డ్రెస్ అప్ అయి కార్లో బయలుదేరాను. థియేటర్లో గబగబా డ్రెస్ చేసుకుని టేబుల్ దగ్గిరికి వచ్చేసరికి అప్పటికి నా హౌస్ అసిస్టెంట్ డాక్టర్ భారతి తను చేయగలిగిన పనులు చేస్తూంది.

"హలో! భారతీ" అన్నాను.

"యస్! ఛీఫ్" అంది.

పేషెంటు వంక చూశాను. చాలా బలిష్ఠంగా ఉన్నాడు. "మిలిటరీ మనిషిలా ఉన్నాడు" అన్నాను.

"ఔ"నంది భారతి.

అతనికి గాయం తగలని ప్రదేశం ఉందా అనిపించింది. తలనిండా గాయాలు. రైట్ లెగ్ ఫ్రాక్చరయింది. కడుపులో బలమైన గాయాలు!

ఈనాటి వైజ్ఞానికులు ప్రపంచంలో జరిగే ప్రతి క్రియకు నియామకుడు లేనిదే నమ్మరు. కానీ అగోచరమైన భగవంతుడు విధి చేత చేయించే పనులకు నియామకుడెక్కడ? జీవితం ఎన్ని మలుపులు తిరుగుతుందో జీవికి తెలియదు! ఎంతటి విజ్ఞాని అయినా శరాఘాతాలకు తట్టుకోవడం దుర్లభం.

కారులో వెనక నిద్రపోతున్నాడట! ప్రమాదం వచ్చేసరికి డ్రైవర్ తప్పించుకున్నాడు! ఇతనికి ఏమిటో తెలిసేలోపల ఆక్సిడెంటయిపోయింది! ఇదీ తను విన్న కథనం!

"ఇంకా నయం! నట్ ఎరక్నాయిడ్ హెమరేజ్ అవలేదు! ఫర్ దట్ హి యీజ్ లక్కీ!" అన్నాను. ముభావంగా తల ఊపింది భారతి. ఎప్పుడూ పసపిట్టలాగ వాగే భారతి మౌనం నాకాశ్చర్యాన్ని కలిగించింది! కుట్లు వేస్తూంటే కావలసినవి అందిస్తూంది స్టాఫ్! ఉన్నట్టుండి అంది భారతి. "పేషెంట్ పరిస్థితి ఎలాఉంది ఛీఫ్?" పేషెంటు స్థితిగతులను గురించి డాక్టర్లం ప్లెయిన్‌గా మాట్లాడుకోవడం మామూలే!

"హి యీజ్ ఫైటింగ్ విత్ గాడ్ ఫర్ హిస్ లైఫ్ నైన్‌టీ పెర్సెంట్ ఓడిపోవచ్చు! ఆ తరవాత హిస్‌లక్!" అన్నాను. అప్పటికిగాని భారతి కళ్లల్లో నీళ్లున్నాయని గమనించలేకపోయాను. గమనించేలోపల మరో అనర్థం జరిగిపోయింది. నిశ్శబ్దంగా క్రిందికి వాలిపోతున్న భారతిని ఎసిస్టెంట్ గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

"వ్హాట్! ఏమైంది?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాను.

"పేషెంట్ ఆమె రెలెటివ్ సార్" నెమ్మదిగా అంది స్టాఫ్.

"అదే! ఆ సంగతి నాకు ముందెందుకు చెప్పలేదూ?" అరిచాను. అతను బ్రతకడన్న న్యూస్ ఆమెకి షాక్ అయిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు. హడావిడిగా ఆపరేషన్ పూర్తిచేశాను. పేషెంట్ వంటినిండా కట్లేనేమో అనిపించింది. చేతులు కడుక్కుని డ్రెస్ తీసేసి భారతి రూమ్‌కి వెళ్లాను. కాసేపు ఎవ్వరం మాట్లాడలేదు. కాసేపున్న తరవాత అందరు వెళ్లిపోయారు. గదిలో ఇద్దరమే ఉన్నాం!

"ఇప్పుడు చెప్పమ్మా! ఎవరతను?" ఇంతసేపు నిగ్రహించుకున్న దుఃఖం ఆపుకోలేకపోయింది. "బాబాయ్!" అంటూ రెండు చేతుల్లోనూ తల పట్టుకుని ఏడవటం మొదలుపెట్టింది. ఎవరూలేనప్పుడు నన్ను "బాబాయ్" అని పిలవటం అలవాటే! "ఊరుకోమ్మా! ఎందుకేడుస్తున్నావు! నాతోచెప్పవూ? ఇంతకీ ఎవరతను?" తలనిమురుతూ అడిగాను.

"నా భర్త" ఎక్కిళ్ల మధ్య వచ్చిన ఆ మాట వింటూ ఆశ్చర్యపోయాను!

"భారతీ! నీకు వివాహమయిందా? మరి ఇన్నాళ్ళ నీ మురిపి బాబాయి దగ్గిర ఈ విషయం ఎలా దాచా

నళిని జయంతి

భారతి తొందరపడిందనుకున్నాను. కాని పరిస్థితి అలాంటిది!

"డాక్టర్!" ఆశ్చర్యపోయాడు మధు. నేను నవ్వుకో వలసి వచ్చింది. "వారు కోల్పోయిన అత్మీయులు మీలో కనిపిస్తున్నారట. అంచేత డాక్టరుగారు మిమ్మల్ని ప్రార్థిస్తున్నారు. మీ చేతనైతే సహాయంచేయండి!" నిష్కారం ధ్వనించేలా అన్నాను.

చాలాసేపటికి అంగీకరించాడు మధు. భారతి ఆనంద పడిపోయింది. 'పిచ్చితల్లి!' అనుకున్నాను జాలిగా.

• • •

రోజులు గడుస్తున్నాయి.

"బాబాయ్!" అంది ఓ రోజు భారతి ఆదరా బాదరాగా వస్తూ.

మనిషి చాలా సంతోషంగా ఉన్నట్టనిపించింది.

"ఏమ్మా!" అన్నాను.

"వారు కొంచెం కొంచెం మారుతున్నారు బాబాయ్! ఈ వాళ నన్ను చూస్తూ "డాక్టర్! మిమ్మల్నెక్కడో చూసినట్టుంది ఎక్కడ? ఎక్కడా?" అంటూ ఆలో చనలో పడిపోయారు. మళ్లీ నా లాకెట్ చూస్తూ, ఇలాంటిది ఎక్కడో నాకు బాగా తెలిసిందే. ఎక్కడ?" అంటూ అయోమయంలో పడిపోయారు బాబాయ్!"

నాకు చాలా సంతోషం వేసింది! నిజమే! అతని మెదడు నిజస్థానాన్ని అతి త్వరలో పొందగలదు!

"యూ ఆర్ లక్కీ గర్ల్!" అన్నాను వాత్సల్యంగా తలనిమురుతూ!

"అయితే అమ్మా! ఇవాళ నాన్నగారింటికి రావన్న మాటేగదూ!"

"లేదు బాబాయ్! ఇవాళ వచ్చి తీరాలి!" అంది.

"నాకు తెలుసు, నువ్వు వచ్చితీరతావని!" నవ్వుతూ అన్నాను.

ఆ దినం సిలోన్ నుండి వచ్చిన ప్రఖ్యాత న్యూరో సర్జన్ లెక్చర్లున్నాయి. అతను చెప్పే విషయాలేమైనా పనికివస్తాయేమోనని భారతి ఆశ.

"నా కారు రిపెయిర్‌కి వెళ్లింది బాబాయ్! నువ్వెళ్లి ముందు ఇంటికి వస్తే నన్ను తీసుకెళ్లచ్చు!"

"రైట్! అలా మధును కూడా చూడచ్చు!" అన్నాను.

ఆ సాయంత్రం డాక్టరు భారతి ఇంటికి వెళ్లాను. మధు నమస్కారం పెట్టాడు. డాక్టర్ భారతి తన నెలా చూస్తున్నారో చెప్పేరు.

"ఒకరింట్లో ఉండి తింటూ సపర్యలు పొందడం [illegible]గా ఉంది. కాని ఆమె చూపుతూన్న, ఆదరణ [illegible]యతలకోసం నేను పెట్టి పుట్టానేమో అనిపి[illegible]ంది డాక్టర్!" అన్నాడు మధు.

ఈ రెండు నెలల్లో వారిద్దరి మధ్యా దూరం [illegible] తగ్గినట్టే కనిపించింది నాకు. ఏది ఏమైనా [illegible]రతి సుఖపడితే చాలు!

"ఎనిమిదికల్లా వచ్చేస్తాను మధూ!" నవ్వుతూ [illegible]ం తట్టింది భారతి. ఇద్దరం బయలుదేరి కాన్ఫ[illegible]కి వచ్చాం! రావలసిన డాక్టర్ ఓ అరగంట లేటుగా [illegible]డంతో అరున్నరకు మొదలయింది. మీటింగ్. ముగించేసరికి ఎనిమిదిన్నర అయింది. చాలా మంచి సంగతులు చెప్పాడు వక్త! నాలావరకు భారతి నోట్ చేసుకుంది. ఎసెంబ్లీహాలు బయటికి వచ్చేసరికి తెలిసింది గంటన్నరనుండి వాన పడుతోందని! లోపలున్న మాకు ఏమీ తెలియలేదు. [illegible] "తగ్గేవరకూ ఆగుదామా?" అన్నాను.

"వద్దు బాబాయ్! వారొక్కరే ఉన్నారు! [illegible] కిటికీలన్నీ వేశారో లేదో?" ఒకటే ఆత్రతపడిపోతున్న భారతిని ఆపడం నవ్యంకాదనిపించింది. పరిగెట్టి కారెక్కాం! కారు నడపడమే కష్టంగా ఉంది. పదిగజాల దూరమే సరిగా కనపడ్డంలేదు. ఎలాగైతేనేం ముందుకు పోతున్నాం! ఇంతలో తళుక్కుమని మెరుపొకటి మెరి సింది. పెళపెళార్భటులతో పాకు వందగజాల దూరంలో పిడుగు పడింది. నాకు గుండె ఆగిపోయి నట్టనిపించింది. జీవితంలో మొట్టమొదటిసారిగా అంత దగ్గరగా పిడుగును చూడడం! బల్లిలా నన్ను కరుచుకు పోయిన భారతికి ధైర్యం చెప్పాలన్న ధ్యాస కూడాలేదు. అంతటి భయంకరానుభూతి! మెరుపు చూసిన కళ్లు కారులైట్లన్నా గమనించలేకపోయాయి. కొన్ని క్షణాలవరకు గాఢాంధకారం! తేరుకునేటప్పటికి చాలాసేపు పట్టింది.

ఆగిపోయిన కారుని తిరిగి నడుపుకుంటూ ఎలాగైతేనేం ఇల్లు చేరాం!

ఇల్లు చీకటిగా ఉంది. "నువ్వు లోపలికి రా బాబాయ్!" అంది భారతి.

భయపడుతున్న భారతి వెనకాలే దిగాను నేను. పిట్టారుస్తూ [illegible] నేను తెరిచి ముందు భారతి వెళ్లింది. వెనక నేను అనుసరించాను. ఏమీ కనపడ్డంలేదు.

ఇంతలో మెరుపు మెరిసింది. ఆ ప్రదేశం కొన్ని క్షణాలు కాంతివంతమైంది. ఎదురుగా ఉన్న దృశ్యం చూసి కెవ్వుమంది భారతి. కసాయివాడిలా కత్తులతో [illegible] నాలాంటివాడికి కూడా వణుకు పుట్టించే [illegible]! ఎదురుగా భారతి ఇల్లు శిథిలమైపోయి ఉంది. పిడుగుపడ్డ ప్రదేశమదే! తోటకూర కాడలా నిర్జీవంగా వాలిపోతున్న భారతిని నా చేతులు పట్టుకున్నాయి. నా మతి పనిచేయడం మానేసింది. ఎదురుగా కన్పి స్తున్న నగ్న సత్యాన్ని నమ్మలేనంటూంది హృదయం.

• • •

'అబ్బా! ఎంత భయంకరమైన జ్ఞాపకాలు' కళ్లు తుడుచుకుంటూ అనుకున్నాను.

డాక్టర్లూ, సైంటిస్టులూ జరిగే ప్రతిక్రియకు నిరూపణలేనిదే నమ్మరు నేనే నమ్మను! మరి విధి వేసే వసులకు భయంకర సత్యాలకు నిరూపణ ఎక్కడిది? ఈ లింకు ఎక్కడుంది? ఎన్నో మలుపులు తిరిగిన భారతి జీవితం ఏమైంది?

"భోజనానికి లేవండి" అంటూ శ్రీమతి వచ్చింది.

"ఇంకా ఏడుస్తున్నారా?" అంది.

"వర్షం వచ్చిన ప్రతీ రోజూ ఏడుస్తానని ఆవిడకు తెలుసు! ఎన్నాళ్లిలా? ఏమో! కాల ప్రవాహంలో ఈ గాయం మానటం ఎంతసేపు?"

అయితే కొద్ది రోజులూ, లేదా జీవితమంతా!"

★